

Theatergroep Eenhoorn maakt 'anti-musical' met gehandicapten

'Beperking wordt een kunst'

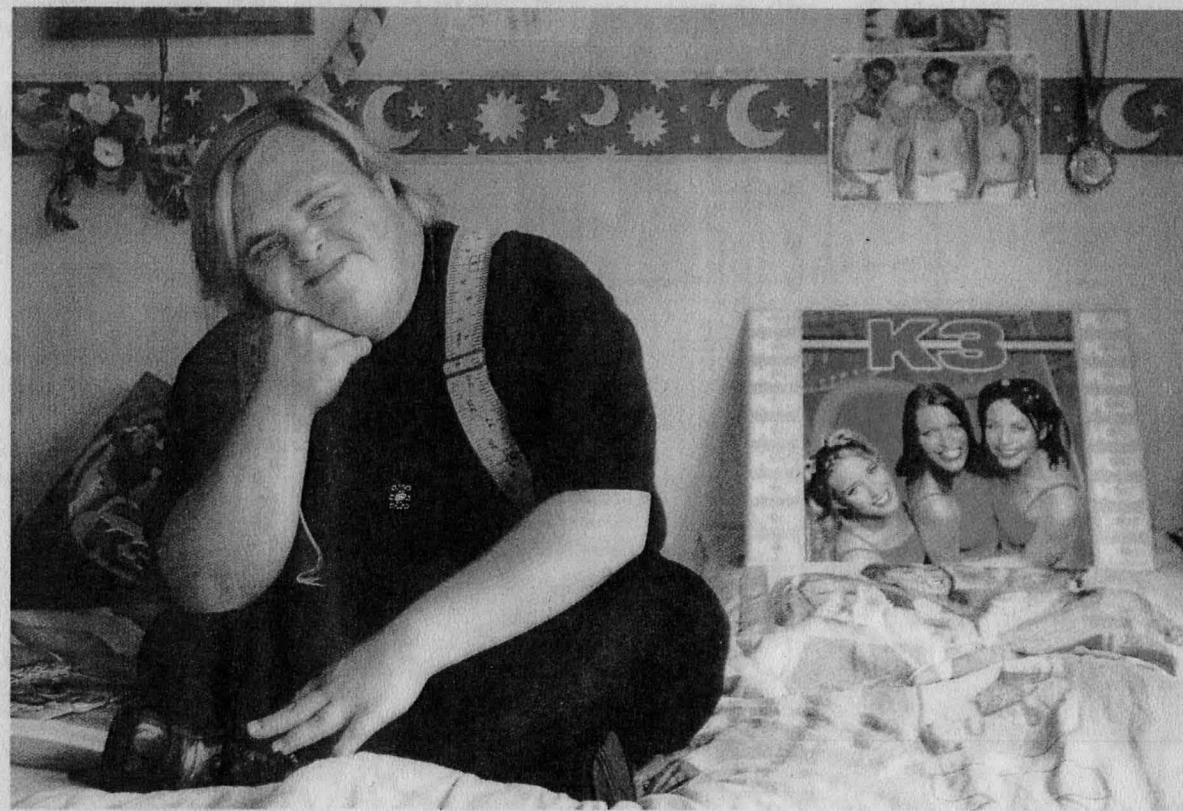
VAN ONZE VERSLAGGEFFSTER

DEN HELDER - De 26-jarige Ruud Theuns heeft een volle agenda. Hij doet aan gymnastiek, judo en linedance. Verder werkt hij elke dag bij activiteitencentrum De Schelp. Sinds kort staat de planken in theater Het Pakhuis in Hoorn.

Theatergroep Eenhoorn heeft 19, 20 en 21 mei officieel opgetreden. Een heel gebeuren, volgens Ruud, die het Syndroom van Down heeft. Hij heeft in de voorstelling een kunstwerk gemaakt en dit vervolgens aan een willekeurige toeschouwer aangeboden. „Dit omdat Ruud vaak te ongedurig is voor het wachten dat bij een musical komt kijken”, vertelt vader Theo Theuns. „Nu is hij tussen de bedrijven door ook bezig.”

De vijftien deelnemers van de theatergroep hebben allen een (meervoudige) handicap. „Het leek me zacht gezegd niet eenvoudig om het allemaal als een geheel te laten fungeren. Ik was stomverbaasd toen ik de uiteindelijke musical zag”, zegt moeder Adé Theuns. „Het werkte allemaal prima samen. Een mooi voorbeeld is dat van een man die aan spasmen lijdt en rolstoelafhankelijk is. Hij vraagt op een gegeven moment om een aansteker. Die wordt naar hem toegeslingerd. Hij moet die aansteker van de grond zien op te pakken. Als hij hem dan eenmaal heeft, zegt hij: 'maar zo hoeft het niet', en gooit hem weer terug. Een hele prestatie voor iemand die zo moeilijk kan bewegen.”

De musical, die de toepasselijke naam 'Bikkelen, een anti-musical' heeft gekregen, wordt geleid door professioneel artistiek leidster Joke Mensink, die ook een opleidingsinstituut bestuurt in Amsterdam. Met het 'bikkelspel' (er wordt gegooid met ste-

Ruud Theuns in zijn K3-slaapkamer: „Ik teken alleen nog K3.”

FOTO MICHEL VAN ZWIETE

nen) wordt bepaald wie er aan de beurt is. „Het is een verhaal om de mogelijkheden van mensen heen. Er wordt gekeken wat ze wel kunnen, niet naar wat ze mankeren. Hun handicap wordt hun kracht. Sommigen zijn heel ad rem, verbaal sterk, anderen, zoals Ruud, moeten het meer van het doen hebben.”

„Ik teken veel”, vult Ruud aan. „Momenteel alles van K3. Daar ben ik echt fan van. Ik heb ook een K3-kamer.”

Mimespelen kan hij ook goed. „Hij is meer een circusartiest, is

heel soepel. Hij maakt zo een radslag. Maar het is moeilijk te zeggen op welk niveau hij zit. Hij kan heel beschermend optreden ten opzichte van zwakkeren, maar kan zich ook als een kind gedragen. Lezen of schrijven lukt niet, maar hij kan wel heel goed kopiëren. Zo heeft Ruud zijn naam leren schrijven. Koffiezetten of een tosti maken gaat ook prima. Een kind van vijf of zes doet dat niet. Verder is hij heel sociaal en open, veel mensen kennen hem”, aldus zijn moeder.

Dat blijkt als Ruud naar zijn

werk, bij Meetpoint aan de Pastoor Koopmansweg, fietst. „De receptionist van de gemeente sprak hem laatst aan. Wij dachten: ja, waar ken je hem van?” zegt Theo Theuns. „Blijkt dat hij elke dag door de hal fietst en zo een stukje afsnijdt. Ruud heeft altijd wel aanspraak.”

Het is voordelig dat zoveel mensen hem kennen, weten zijn ouders. „Soms belt de apotheker op: Ruud is hier voor medicijnen. Terwijl we helemaal niets nodig hebben. Een aantal jaren terug kregen we een telefoontje

van een Chinees restaurant: u zoon is hier aan het eten, maar hij heeft geen geld bij zich. Blee dat Ruud geen trek had in de tuinbonen die we die dag op het menu hadden staan. Hij trekt gewoon zijn eigen plan. Zolang dat onder controle blijft, is het goed dat hij eigen initiatief toont.”

Nu zijn er plannen om met de theatergroep naar Engeland te gaan. „Concreet is dat nog niet maar er zijn contacten gelegd”, zegt Theo Theuns. Ruud vindt het idee alleen al geweldig: „Da word ik echt beroemd!”

Noord-Holland's Dagblad
11/04/2006